

ere saa ny som Foreninger, men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at da Landboforeningerne vare saa ny som disse, fik de ikke en eneste Øre til almindelige Udgifter. Derfor tror jeg ikke, det med nogen Grund kan siges, at dette Forslag i nogen som helst Henseende stiller Husmandsforeningerne ugunstigere, end Landboforeningerne nogen Sinde have været stillede.

Det ærede Medlem fremhævede en Del af mine tidligere Udtalelser om denne Sag. Det kan jeg for saa vidt ikke have noget imod, da jeg ganske naturlig finder, at disse Udtalelser vare meget fornuftige og ogsaa godt kunne staa Prøve den Dag i Dag. Jeg har aldrig udtalt mig imod, at der kom et Samarbejde i Gang mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, det vil det ærede Medlem ikke kunne finde noget som helst om. Naar jeg tidligere har ment ikke at kunne tage imod de Forslag, som det ærede Medlem har staaet her og anbefalet, har jeg jo ogsaa været i Overensstemmelse med Husmandsforeningerne, eftersom disses Ledere jo den Gang erkendte, at det var dem ganske umuligt at administrere disse Bevillinger. Det er jo dog en Kendsgerning, at saaledes har Forholdet været. I 1902, da det ærede Medlem første Gang stillede Forslag om, at Husmandsforeningerne skulde overtage en Del af denne Administration, da ønskede Husmandsforeningerne det ikke, idet de erkendte, at de ikke kunde magte den Opgave, eftersom de jo ikke havde Foreninger og Medlemmer paa saa farlig mange Steder omkring i Landet. Men for øvrigt synes jeg, at der ogsaa i det Forslag, som det ærede Medlem har anbefalet, om at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at lade Husmandsforeningerne faa Administrationen af disse Penge, ligger en Erkendelse af, at de ikke alle Vegne ere i Stand til at magte den Opgave. Thi hvis der ikke ligger en saadan Erkendelse i det ærede Medlems og hans Meningsfællers Forslag, saa kunde han jo have formet det noget anderledes; jeg skulde mene, at det da havde været rigtigst at forme det saaledes, at det skulde ske, i Stedet for at forme det som en Bemyndigelse til mig, saaledes at jeg kunde bruge den eller lade være at bruge den, om jeg havde Lyst dertil. Jeg kan ikke se rettere, end at der ved de Forslag, som jeg har stillet angaaende hele denne Sag, tages et rimeligt og retfærdigt Hensyn baade til Husmandsfor-

eningerne og til Landboforeningerne, som paa dette Omraade have udført et overordentlig stort, dygtigt og fortjenstfuldt Arbejde gennem mange Aar.

Maa jeg hertil knytte en Bemærkning til en Udtalelse, som faldt fra den ærede Ordfører, og som angaar Bevillingen til de saakaldte korte Kursus. Disse Bevillinger ydes jo i Henhold til den gældende Lov gennem Landboforeningerne, gennem de landøkonomiske Fællesforeninger; men i Løven findes en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren ogsaa kan bruge andre Foreninger som Mellemmand mellem vedkommende Kursusdeltagere og Ministeriet og Skolerne. Nu udtalte den ærede Ordfører, at Udvalget forudsatte, at Husmandsforeningerne ogsaa vilde faa Indflydelse paa disse Bevillinger. Jeg vil hertil sige, at for saa vidt som der kommer et Samarbejde i Gang mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, saa komme vi nok ud over dette Spørgsmaal. Men saa meget synes jeg maa være klart, at hvis Husmandsforeningerne og Landboforeningerne nu skulle til at strides og kriges om de Ting, her foreligge, synes jeg ikke, der er Grund til at tage andre Spørgsmaal med her ind i. Min Stilling til dette Spørgsmaal vil derfor foreløbig være afventende.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds omtalte derefter Spørgsmaalet om Tilskud til Hedeopdyrkingen. Det er jo et Spørgsmaal, som vi navnlig i Fjor drøftede ret udførligt, saa at der ikke er særlig Grund for mig til her at komme [videre stærkt ind paa dette. Men jeg vil kun sige, at det Forslag, som det ærede Mindretal her stiller, vil være uhyre vanskeligt at anvende og administrere med. Det forekommer mig, at det her foreslaaede vil blive et meget løst Grundlag at udskrive Penge af Statkassen paa. Men paa den anden Side vil der jo ogsaa, hvis dette Forslag bliver vedtaget, fremkomme ret mærkelige Forhold. Vi ville saa have 40,000 Kr. til Udlaan gennem Kommunerne. Og nu kan det ærede Medlem jo gerne mene, at dette betyder ikke ret meget. Men det er jo dog en Kendsgerning, at disse 40,000 Kr. blive fuldt opbrugte, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der kunde bruges endda nogle flere som Udlaan til Hedeopdyrking gennem Kommunerne. Foruden dette Beløb vil man saa have 30,000 Kr. efter det ærede Medlems Forslag. De 40,000 Kr., som ydes gennem Kommunerne, ville disse selv-